

NEDJELJNA ČITANJA

Ez 34,11-12.15-17; Ps 23,1-3.5-6; 1Kor 15,20-26.28; Mt 25,31-46

Draga braćo i sestre,

Isusov govor o Božjem sudu na kraju vremena pozna samo jednu mjeru za to o čemu se konačno radi, jednu jedinu koja odlučuje o nebu i paklu, o blaženstvu ili sudu: "Što god učinite jednomu od ove moje najmanje braće, meni učinite!" Samo jedno se broji: Jesmo li vidjeli nevolju bližnjega ili ne? Jesmo li je ublažili ili ne? Jesmo li skromno i jednostavno pomogli ili ne? Na sudnjem danu ne će se pitati o religiji, ni o rasi, bogatstvu ili slavi. Broji se jedino i samo ono što smo učinili siromasima. Ova Isusova poruka ipak je iznenađujuća. Jesu li se pobožni uzalud mučili, da žive pobožan život? Znači li to da je jedan zao grešnik koji je učinio dobro siromasima već spreman za nebo? Hoće li najveći registar grešnika kod suda Božjega biti ugašen, ako su dali jesti gladnima, krov strancima? Isus točno to kaže. I on to obrazlaže: Ovi siromasi, gladni i žedni, stranci i goli, bolesni i zatvorenici, svi su oni "moja braća", kaže Isus. I to što je njima dobrog učinjeno, to je meni učinjeno. Isus, brat svih nevoljnika! Tko njih prezire, prezire Isusa. Tko njima pomaže, susreće Isusa. Ove Isusove riječi revolucionirale su svijet. One su jednostavnu ljubav prema bližnjemu uzdigle na najvišu mjeru. Po njima ćemo jednom biti mjereni. Odluka pada već danas. Tamo gdje susrećemo brata, sestru u nevolji. Neka nam Isus pomogne da to ne previdimo. I da njega ne previdimo!